

го штабу, але вислід конференції, се поки що кабінетова тайна. Кажуть, що поставлять краківській українській громаді альтернативу: або зрікай ся свого імені, зрікай ся своїх народних ідеалів, або ми собі заложимо братство церковне, корінно кацапске.

Першого они ніколи не джидуть ся, а друге можуть собі зробити. Вольному воля! Але ми все таки вискажемо свій сумнів. Вправді діють ся, приміром в Станиславові, нечувані річі в тамошних церковних відносинах, вправді в Кракові кацапята від досвіта стережуть хорів, щоб Українці не дістались ту, та не засьпівали, а потім кацапи виговорюють, що Українці недовірливі, бо сьпівати не хочуть, — але все таки ми не віримо в те, щоби церковна управа хотіла з церковного братства робити якусь москвофільську твердиню. Того було би за багато. Побачимо! А тимчасом пишуть ся статі, особливо до «Głos-u narodu», в котрих виразно каже ся, що Українці to buntownicy а «Haliczanie», to rozrządny organ і торочить ся всяку всячину, про яку і згадувати гидко. Та мабуть Поляки не такі короткозорі, щоби повірили тим баламутним наукам димісіонованого політика з «Czasu». Не біймо ся!

Польске москвофільство

Москвофільство між Поляками прибирає нехотятячі прояви. Так пр. Gazeta Narodowa заміщує на чолі послідного числа кореспонденцію з Вильни, яка потверджує вістку, що тамошного польського єпископа кс. Зельверовича зацтовано до Петербурга за оголошене обіжжя ка против допусканя польских дітей до православних шкіл, — і в тім самім числі подає статю „Ślawianie do Ślawian“, якій пропагує ся мир і злуку обох ворожих собі народів. В першій статі описує кореспондент, як ціле Вильно відправляло єпископа на залізницю з плачем і лементом, що аж жінчини мліли, а муцини волосє торгали з розпуки, бо всі працали улюбленого єпископа як на похоронах, а в другій статі займає слово п. „польский славянофіл“ Пшевальський, якого виводи Gazeta називає „rod wielu względami bardzo interesującemi“, які порушують „nasze żywotne sprawy“.

Є се відчит, який згаданий п. Пшевальський відчитав був в Петербурзі в новім студентскім товаристві „Славянская Беседа“, а який відтак видрукували „Петербуржскіе Ведомости“, а за ними повторив москвофільский Dziennik roznański. Коли іноді галицькі днівники були-б слухно осудили таку похотність познаньского органу до надаваня прелекції ака-

демника ваги якоїсь програмовой річі в справі польско-російских відносин; звістно-ж, як ще до недавна они обурювали ся на кс. Стояловского, який веде пропаганду в тім самім москвофільскім напрямі. Але тепер всі галицькі днівники мов би води в рот набрали, а намісниківский орган навіть виступив і собі-ж з тою статєю, не наводячи навіть, що она взята з Dziennika roznańskiego, але немов то з першої руки, з „organu kсењця Є. Ухтомського, Петербуржских Ведомостей“.

Представивши за п. Пшевальским змагаючи ся грозу германізму, подає Gazeta narodowa ось які его дальші виводи що-до польско-російского з'єднаня:

„Успішне переведење сего союзу є дуже трудною річю. О скілько ся справа дотичить Поляків, то їх поступованє повинно бути тісно звязане з поступованем усіх славянских народів. Подруге, для скорого розвязаня славянської квестії мусить стати приміреним відвічний спір Москалів з Поляками, в душі засад справедливости і братньої любови. Закінченє сего спору становить головну підвалину славянської квестії в її теперішній фазі. Московский нарід посідає матеріальну силу наймогутнійшої держави в сьвітї і всі услія до самостійного, культурного розвою, що вже ярко відбиває ся в російській літературі. Але не зовсім безсильним є і польский нарід. Вивинуваний з природи не менше щедро, як і другі славянські народи, польский нарід становить собою велику культурну силу так в області науки, літератури і штуки, як також і в промислово економічній області. Само за себе промовляє також число Поляків, двацять мільонів душ, с. є 13 мільонів під російским ексмітром, 4 мільони в Галичині і Шлезку австрійским, 3 мільони в Познаньщині, Прусах, Поморю і прускім Шлеску. Значінє Поляків є тим більше, о скілько Польща разом з висококультурними Чехами становить на заході природну заперу Славянської лавіни.

„Щирий і тревалий мир межі народами польским і російским, дав би обом братним народам величезну економічну силу, яка тепер роздроблює ся у взаїмних боротьбах. Геройский колісь народний організм Польщи ослабили нечислені рани і неумістне їх ліченє. Сей організм мусить набрати нових сил, зачерпнутих в славянській атмосфері, повній кріплячого духа. Тоді Польща відроджена і сильна стане могутною греблею на Заході“.

НОВИНКИ.

— Календар. В четвер: гр.-кат. Якова; рим.-кат. Рихарда. — В п'ятницю: гр.-кат. Василя; рим.-кат. Ізидора.

— Від Адміністрації. Просьмо наших ВП. Передплатників, відновити передплату і вирівнати залежлости, бо на кредит не будемо посилати часописи.

— В справі приватних гімназий пишуть нам з міста: Піднесена в «Руслані» гадка основуваня приватних середних шкіл є вельми реальна і спасенна. Не вірю я, щоби ми могли зложити 300 тисяч річно, ані навіть 150 тисяч, як прийняв «Руслан», але нехай ми лише половину з того зложимо, т. з. за цілий рік стілько, що на сецесіоністів вплинуло за чотири місяці — то ми могли-б і тою сумою вже зарадити нашій пекучій потребі. Про кільканайцять гімназий нам і не думати на разі, але всеж таки 4—5 низших гімназий є для нас доконечним народним вимогом. Борців, Снятин, Бережани, Сокаль (або Рава руська) і Самбір або Стрий в припущеню, що в Станиславові повстає державна руська гімназия) повинні-б як найскорше одержати приватні руські гімназии. Про потребу і користи не стану вам писати, бо они надто очевидні. Але що-до способу переведења сеї справи, думаю, було б потрібно, щоби поперте сеї гадки в часописях і утворене постійного комітету до збираня складок на сю ціль у Львові, потворили ся в даних місцевостях комітети, які би пропагували сю гадку, закривали до неї селян так, щоби складаючи гроші, они були сьвідомі, що складають їх на школу для своїх дітей в своїм окружнім місті. Львівский комітет провадив би контролю над місцевими і еwentуально покривав би недобори зі свого фонду. Дай Боже, щоби лиш у щасливу хвилю вишла від Вас ся гадка, та щоби здійснила ся на добро і славу Руси-України. Обговрюючи вчєра справу приватних гімназий в ширшім кружку, я вибрав вараз маленьку складку на сю ціль і отсе пересилаю на Ваші руки: Н. К. 60 сот., Г. П. 1 К. 1. Д. 50 сот., А. З. 60 сот., І. Б. 1 К. і М. Ю. 1-30 К. — разом 5 К.

— 3 Перемишля. Дня 6. цвїтня 1902. відбуде ся заходом товариства «Філія Просьвіти в Перемишлі» в великій салі «Руського Інститута дівочого» драматичний відчит, проф. Сильвестра Яричевського, котрий виголосить «Кару совісти», драму в 5 діях Григорія Цеглинського, преміювану на сєгорічнім драматичнім конкурсі галицькім. В межидіях відіграє звісна п'єістка панна Ольга Цупановска народні пісні, відповідні настроєви драми. — Дохід призначений на добродійні цілі. — Ціни місць: крісло 60 сот., партер 20 с. Початок о 1/2 8 год. вечером.

— 3 Тернополя. Кружок жіночий філії Руського тов. педаг. в Тернополі уряджує дня 6. цвїтня с. р. о 8. год. вечером в комнатах «Руської Бєсєди» вечерницю, на якій всю місцеву і околичну нашу інтелігенцію отсим запрошує ся. В програму вечерниць входять: 1) Відчит Вп. І. Голубовича п. з. «Молода Україна в сусібно-літературнім значіню». 2) Томболя, на котру Пани, належачі до товариства, жертвують власноручної роботи прегарні фанти. Вступ на вечерницю від особи 30 сот. — Видіт.

— В справі красового конкурсу на руські драматичні твори оповіщує красвий видіт, щоби автори ненагороджених творів, котрі не залучили до надісаного твору окремої адреси, на яку

2) ОЛЕКСА КУЗЬМА.

ДИВАК.

А тимчасом Дакевич загнав ся аж на край міста. Самі низонькі, нужденні домики, що западають ся в болоті.

Йти далі чи не йти? — міркував як недоспільний Гамлет, і заким спроміг ся на розв'язку сьього питання, посував ся дальше. Бродив у густій, липкій грязі висше кісток, не тямлючи, що вже двічі втягав босу ногу з черевика та що крізь діраві підшви натекло повно води.

Його іхало наперед і наперед, перло неповадержно. Далеко від проклятих людей, геть від поганого сьвіта! Байдуже, куди зайде, де опинить ся. Чи згине серед широкого поля, таки в тій холодній, липкій грязі, на поталу гайвороню, чи зігнє у непроглядному лісі... Коби лиш ніхто не слїдив, ніхто не бачив...

Природо, природо, прийми мене назад між себе! Вхолони мої атоми в своє космічне твориво, нехай розлину ся в тобі, розійду ся у вічному забутю!...

А природа глумилась немилосерно над мізерним бідолохом, як стара, беззуба чарівниця.

От новий декадент, нівроку... Ще нічого не жив, а вже пережив ся... Вже хоче забути те, чого не знає... Вертай назад, звідки прийшов,

вертай, тепер тобі зі мною ніяке діло... Літом що вьшого... Літом я сьвіжо напудрую ся, підмалююсь, надягну нові строї... Тоді ми любо падемо собі в обійми, знаєш? — хе, хе, хе!... Нині було-б тобі вельми неприємно. Що... перечини? Ах, мій соколе, мій дуренький, ходи-ж ближше, ходи...

Дакевич глядів з острахом на чорний, страшний ліс, що гудів понуро та грізно. Вихри казились по його верхах. В шалених короводах збігали на поля і ревучи пєсли ся далеко, аж до темно синьої пасмуги другого ліса.

На купах гною кракали ворона і приглядались Дакевичеві цікаво. Ніби дивувались рідкій в сих сторонах появі чоловіка. А були дуже цікаві, бо підїтали чим-раз ближше, на кілька кроків. Кракали так втомлено, безсильно, якби тиждень не бачили стерва.

Почав тремтіти з холоду та з дивної тривоги...

З мене нікчемний нездара, глупий плаксії! По що я сюди загнав ся? Бавити ся в сентименталізм, шукати смерти?... Так, смерти готової, самої від себе, без найменшого заходу... Вигідний чоловік!

Рознав ся на два єства. Одно: сумовитий, плаксивий Дакевич, що не може на сьвітї дати собі ради, друге: Дакевич местник, грізний, безпошадний.

Местник глузує з анемічного невдахи, з його бідкани та голосія.

Чого-ж ти сновигаєш ся по сьвітї? Тільки разів бачив, що не маєш основи єствованя, бо

на сьвітї треба гарту, енергії, а вічно по нім валяєш ся. Ти лїнвий мякуне!... Чекаєш, аж сам розпадеш ся в своїй анемії, зігнєш в лїнвий безрадности? Нуждаре, нуждаре!...

Стривай, не сїнай ся так! Нехай я неоптїб, нуждар, але ти щось гіршого. Не віриш? Пожди лишень! Чваниш ся ненавистю, грозою, а з якої причини? Ну, признай ся!... Бо не можеш смачно зїсти, ні тепло одягнути ся. Не можеш доволити своїх змислів, своїх низьких інстинктів. Ти надлюка, ось що... Ненавидиш людей, грозити сьвітови, бо не маєш марної мамони. Не ривниш ся нічим від черни, тої дикої маси, що проковтнула би усіх богачів. Тепер розумієш, що ти людина некультурна, лишена всакої інтелігенції... В тобі верховодять ще неокресаві інстинкти, бо цивілізация ще не зросла ся з твоєю натурою в одну гармовійну цілість, не затерла пятна твого низького походженя...

Ого, ого, моя глибока пошана твому благородному аристократизмови!

Глупа фраза, дуже глупа! Скажи лишень мені: чи ти був би анархістом, коли-б приміром дістав нині з почти пару соток? Возьму можливійший примір: коли-б нині зїв обід з чотирох страв і випив бутельку вина? Що, не відівадав?

Та заким уложила ся яка-така відповідь, роздвоєне шезло, суперечка замовкла. Дакевич почув лиш страшний голод, що не знає розумованя, виключає всякі нинішні почуваня та гадки. Безмежний, скажений голод!

Дакевич вертав до міста і слухав з болем,

має ся їм звернути їх рукопись, зробили се тепер найдалше до кінця мая с. р., бо в противнім разі краєвий виділ зарядить отворені коперти з адресою і на знайдену там адресу вишле рукопись. Рівнож можуть автори чи то їх повновластники, вилегітимувачи ся, відобрати рукописи ненагороджених творів з архіву краєвого виділу.

— Пана Сальомеа Крушельнича, оперова сьпівачка з Варшави, має прибути на кілька годинних виступів до польського театру у Львові.

— Рублі замість 5-коронівок. Новий спосіб обманства винайшли у Львові якісь вероби. Вони пускають російські рублі замість 5 коронівок і на кожній штуці заробляють по 2 К 40 сот.

— Тайні обіжники. Праске «Pravo lidu» доносить, що президія чеського намісництва видала обіжник, в яким поручає правительством комисарям, аби на зборах записували собі промови бесідників, атакуючих духовенство, а опісля доносили про се прокураторі.

— Залізниця Ужок-Самбір. Tygodnik Samb-Drohob. доносить, що до Відня їздила депутация з повіта турчанського, котра була у н. міністра Вітека. Він обіцяв рішучо, що будова залізницї Ужок-Самбір розпочне ся ще сего літа.

— Стемпель від рецент. З Відня доносять, що тамешні антикарі протестують проти заведення 5-сотикових стемпелів до рецент, з чого дохід мав би служити на емеритальний фонд для лікарів. Обчислено, що сей податок вносили би у Відня 200.000 К річно, а в цілій Австрії 1.250.000 К від 4.380.000 вецент в 1425 антиках.

— Вибори до міської ради у Львові. Доси покинуто скрутинию з п'ятиох сал, а остає ще VI сая. Після дотеперішого стану скрутиний вибрано 13 радних, а ними є: радник Ахт, проф. Дзівинський, проф. Дзеслевський, проф. Гломанський, проф. Гризецкий учитель Яворский, адв. др. Ал. Лисевич, дир. Мариновський, адвокат Марьянський, проф. Павлевський, редактор Реваркович, архітект Слівинський і директор Солеский.

— Іменованя. Дирекция почт і телеграфів іменовала укінчених учеників середних шкіл: Йосифа Тарнавського, Евста Будзиновського, Волод. Волошинського, Ів. Маршала, Фр. Ситника, Ів. Гляттого, Мар. Цеслика, Людв. Гібля, Людв. Гонсьора, Стеф. Улевича, Владим. Стояловського, Тому Качора, Ферд. Ходзицького, Йос. Вавжечку, Густ. Бабя, Теод. Невядомського, Альфр. Бруна, Альфр. Дворського, Фр. Боярського, Тад. Фатовича, Стан. Маевского, Йос. Осовського, Ром. Федусевича, Алекс. Блажовського, Салом. Сафрина, Каз. Мідяка, Вал. Фориса, Фр. Фінцого, Март. Ладоса, Жигм. Зубалевича, Мих. Вана, Жигм. Кольмінцера, Ерон. Дрозда і Петра Біля практикантами поштовими.

— Келишок карболою замість горівки винив Ст. Заглав, залізничний кондуктор в Новім Санчі, і помер серед страшних мук.

— Дневникарска конкуренция. Від кількох літ виходить в Букарешті часопис п. з. «Verbul Romaneshti» (Румунське Слово). Перед кількома днями виступило з редакції кількох співробітників і заложили «Nuovo Verbul Romaneshti». Обі часописи ведуть між собою зажерту борбу і уживають до поборовання себе навіть ось такого средства: Видавці першого «Слова» заку-

пують 100 примірників часописи «Nuovo Verbul Romaneshti» і віддають кольпортерам, котрі продають замість по 6 сотиків, лише по 2 сот. На питанє купуючих, чому так дешево, кольпортери відповідають: тому, що ніхто не хоче єго купувати. Зразом кольпортери конкуруючого п'єсьма «Verbul Romaneshti» продають по 2 сот. з тою ріжницею, що кажуть купуючим, що се п'єсьмо тому подешевіло, бо всі купують «Verbul Romaneshti».

— Німецка реклама. Віденські часописи з лат. великодних свят подають таку величезну скількість анонсів, що в галицких дневниках за цілий рік тільки нема Neues Wiener Tagblatt виийшов на 120 сторонах, а з того є на 91 стор. оповістки в числі 4.995. N. fr. Presse принесла на 63 сторонах около 3.700 оголошень Fremdenblatt помітив 1.800 анонсів на 56 сторонах. Illustr. Wiener Extrablatt приніє на 38 сторонах 1.600 оголошень. Deutsches Volksblatt має около 1.100 анонсів на 25 сторонах. Інші віденські дневники також подають поважне число анонсів. З сего показує ся, як Німці високо цінять рекламу і, видко, на тім лиху не виходять.

— Ортодіяграф, с. в. прилад для хвилевих знімків рентгенівських сєрця винайшов проф. Ріндер в Монахові. При помочи сего приладу можна означити точну величину, форму і положєне сєрця. Шкода, що сям приладом не можна провірити «хто» в сєрци гостять.

— До чого може служити язык служницї? У нас каже приповідка: Богачеві й дідько дитину колише, а англійській дамї, видко, може й язык служницї служити до змочування марок поштових. Француска газета «Figaro» розповідає таку забавну, але й немало характеристичну історію, яка стала ся в однім з поштових урядів в Парижі. До уряду прийшла дуже елегантна убрана молода Англійка зі служницею. Панна купила кілька марок поштових, виймила з торбинки пачку листів, відорвала одну марку від прочих і обертаючись до служницї відозвала ся: «Вистав язык!» Служниця так зробила, а молода панна змочила марку на язиці служницї, і приложила єї до листу. Зараз по тім взяла знов одну марку, і так само обертаючись до служницї, сказала: «Вистав язык!» Дівчина знов виставила, і так повторило ся то шість разів, аж Англійка наліпила марки на всі листи.

— Зимне світло. Др. Банг з Копєнгаги винайшов спосіб, як удержати вуглі в електричній луковій лампі в холоднім станї. Вуглі в звичайній лампі луковій огрівати ся до 3.000°, а в лампі системи Банга є зовсім зимні. Лампа Банга віддає значну прислугу в медицині, бо звичайне електричне світло задля горяча не все можна було примінити при ліченю.

— Як робить ся масток? Якийсь ученик в Америці, що мусїв за два долари жити через цілий тиждень, дістав був від своєї тєти в дарунок дїжечку масла. Щож було єму робити з тим маслом, коли не мав єго з чим їсти? По надумі він постановив єго продати. Розніс єго масло по знаках, а ті охотно купували. Тоді він післав гроші до свояків і просив, щоби они єму ще більше масла прислали. До трох місяців мав він до 1000 таких, що радо у него купували. Він взяв ся тоді перепродувати масло, і до пів року мусїв вже кілька возів най-

стїсїнька, але жолудок було чим наповнити. Послідною їдою був вчєрашний обід в людовій кухні, то-ж належало ся «вимовному» жолудкуви цілком справедливо.

Розвинув з паперу пів бохонця хлїба і кусав без церемонї на улиці. Байдуже про людські очи.

Їв хлїб і їшов серединою улиці.

По самї колїна був облївлений болотом, але єго се цілком не обходило. Він любував ся своєю байдужністю. Чи блискучі черевичи дадуть єму щастє? Так само вїяк те, що якийсь там фїлїстер міг бачити єго заболочєні сподї. Велике нещастє! Людский суд для нього абсolutно байдужний.

Вернув до міста одобруханий, в мирній злагоді із собою. Мав охоту засвистати якусь мелодїю, що тиєнула ся силоміць до уха. Стрїбував кілька тонів і перестав. Се так по вуличному... Ні, буде свистати наркомом, бо хоче показати, що брукова естетика єму осоружна.

Свистав і зазірав людям сьміло в очи. Ге, ге, ге! Як він собі їх легковажить, як ними гордиться...

Байдужність до всїх і всього. Сам для себе рївнодушний, байдужний. Перестав цілковито думати.

Утома, загальне знесиллє, сонливість...

(Дальше буде).

мити, щоби єго масло розвозили, а за три роки завїв собі вже торгівлю масла на великі розміри. Опісля продав він свій інтерес товариству, у котрого став директором, з річною платнею кілька тисячів доларїв. Правда, що се було в Америці, але з сего видко, як люди доробляють ся мастків.

— Новий тунель злучить небавом Італїю з Швайцарїєю. Тунель веде через гору Сімплон і буде довгий на 20 км. Доси перебито около 11.200 м. дороги. Найбільшу перепону найдено зі сторони Італїї. На 4430 м. натрафлено на сильне жєрело води, так що треба було здержати роботу. З швайцарської сторони праця трєває дальше. Через тунель Сімплону буде вести найкоротша дорога з Медіолану до Парижа.

— Чоловік і жінка а тютюн і люлька. В Лїнціу в Горїшній Австрїї жие лиш якийсь чудом ще й доси майстер столярський Антїн Дєнк, котрий після знаної нашої піснї заслужив собі вповнї на назву «необачного», бо маючи тютюн та люльку, взяв собі ще й жінку Йосифову. Дєнк любив пристрасно курити, а єго жінка не терпіла диму з тютюну і порадила ся з своім сїном Людвиком, яким би способом відучити старого курити. Думали, думали, та й відумали. Якось недавно тому приходить Дєнк до дому і передоєм бере люльку та хоче закурити. Єму, що правда, дивно стало, що люлька повна тютюну і лиш зєрха трохи попелу; але сам собі не може пригадати, чи то він не викурив, чи на ново наложив і люлька згасла. Отже закурив на ново, пакнув раз, два, аж ось роздав ся страшний гук, люльку розсадило, а єму самому обсмалило вуси і брови тай попекло лице. Очївидно хтось паклав був пороху до люльки. То син вистарав ся для матери пороху стрільного, а та знов вспала до люльки, а зєрха приложила трошки тютюном і попелом, щоби чоловік не пізнав, що там порошок. По тім вибуху бідний майстриєско хорував через 8 днів, та ще й тепер очи єго болять від тої експльозии. Жандармерия довідала ся о тім, як хотїла жінка з сїном відучити мужа, зглядно батька курити і арештувала їх обов та відставила до суду, де жінку засуджено на 3 днї, а сина на 24 годин арешту.

— Спїр о жєнщину. Минулої пятницї прийшло в Бельвіль під Парижем до кровавої подїї межї двома провідниками банд. Начальники їх Ля Контрель і Харон станули проти себе з ножами в руках; надбїгли вправдї агенти поліційні та не лиш, що не змогли обох успокоїти, але самї віднесли рани так, що двоє їх лічить ся в шпитали. Причиною сего спору між начальниками була жєнщина. Остатні вїсти доносять, що один з агентів, перешлатити певно житєм, бо наслідком побитя дістав вибух крови.

— Рїжниця віку причиною розводу. Одна подружна пара у Відні внесла до суду поданє о розвїд задля значної рїжницї віку, бо коли муж мав 54 літ, то жінка кінчила 29. рік життя. Обронєць подружя спротивив ся удїленю розводу, бо рїжниця віку не може бути достатчною до розводу, суд 1. інстанції відкинув просьбу подругїв. Однак на їх рекурє до другої інстанції, висшій суд дав призвїл на розвїд, мотивуючи своє брєченє тѣм, що неможлива річ, аби між подругами, котрі рїжнять ся так значно віком, могло бути щасливе пожитє.

— Магомєданці у Боснї. Магомєданці Боснї і Герцєговини вислали були до султана депутацию достойників, котра просила єго, який голову Ісламу, о оборону перед гнетом, який магомєданїзм в Боснї і Герцєговинї терпить зі сторони австро-угорського правительства. Коли ся депутация вертала з Царгорода, австриєска жандармерия здержала єї на границі Боснї і заявила, що члєни депутации вигнані з окупованих країв, бо не мали дозволу на вїїзд з Боснї. Ся справа зробила велике вражїє на магомєданьским населєню Боснї. Доносять про те «Narodni Listy».

— Чоботи-самоходи. Наші дїти нераз наслухоють ся від своїх матерїй та няньок байок про чоботи, в яких робить ся сїм миль на годину. Доси таких чобіт не було, аж якийсь інженєр в Швайцарїї рїшив ся здійснити «їдею» таких чобіт. Як доносять «Basiler Nachrichten», сей інженєр винайшов чоботи-самоходи заосмотрєні в мотор, подібний до лижв. Можна в них робити 4 метри на секунду або зєрх 14 кільомєтрів на годину. Коли сї чоботи покажуть ся практичними то будемо мати новий шпорт.

— До милостивих сєрдєць звертає ся о поміч убога, старша жєнщина, мати 5 малолїтних дїтей, якої муж нездїбний до працї задля тяжкої недуги. Ласкаві дїтки приймає наша Адміністрация з зазначєнем «для М. М.»

як єго внутренности перевертають ся, корчаться, стягають ся, як щось давить у грудєх. Ох! остра шпилька шпїгнула, єго дєсь коло сєрця, а в грудєх розїйшов ся пєкучий біль. Те саме вдругє, в третє... Гавт!

Опер ся о паркан і вхопив руками за грудї. Ратуйте, щось видирає звїдтам жили, натягає струви, геть долїв, зловж черева. Кождїй віддих пускає в рух ножї, що шпатують єму легкі та шпиряють серед неколконого болю...

Так, се не першина. Сей біль вгнїздив ся в єго груди ще тоді, як Дакевич став дїорнувати. Прокляті наслідки похилого сидженя над бюрком.

Заворот голова?

Гіркий сьвітє! Тут в чолї над мозком гнїтєть єго, роздавляє, як вбитий кілок. Очи лєдво визирають з глибоких, болючих ямок. Чоло уложилоє в болєстні морщини. Над усїм верховодить в ухах пискливий щєміт, що за кождим припливом крови наповняє цілу голову ритмічним шумом.

Шав, шав, шав... жбухає довкола.

І при кождім ритмі щємоту Дакевич киває головою як кїнь, що прогонєє від себе напатливі мухи.

Се справляє полєкшу.

Але жолудок забирає знов слово. То найбільший в історїї сьвіта бесідник. Ше не було на землі єства, якому єго аргументи не промовили-б до переконаня.

Дакевич вступив до склєну і купив за 5 крейцарєє хлїба. Тепєр єго монючка стала пу-

Наука, штука, література.

— **Перед досвітом.** Драма в чотирьох відслонках *Стефана Вакано*. З німецького перекладив Іван Верхратський у Львові 1901. З печатні Наукового Товариства ім. Шевченка під управою К. Бедварського. Стор. 78, вел. 8°. Ціна 1 К.
— В „прослові“ перекладач подає коротко дати з біографії автора і зміст драми, до якої тема взята з життя угорських Русинів.
— „**Комар**“ ч. 4. з 1902 р. визначає ся гарними ілюстраціями і сердечним гумором.

Телеграми.

Відень, 2. цвітня. Всі віденські часописи без винятку обговорюють парламентарне положення. „*Sonn- u. Montags-Ztg.*“ констатує, що в цілім крику Німців задля Цилії ходить о придбанні міністра-Німця.
Прага, 2. цвітня. Ческі дневники, обговорюючи евентуальність покликання нового міні-

стра Німця заявляють, що се було би вепомірним зміцненем німецького елемента в знімченім і так кабинеті д-ра Кербера.

Гориция, 2. цвітня. „*Slovenski Narod*“ подає як компромісове внесенє в цилейській справі утворенє висшої німецької гімназії в окрузі Цилієї, а так само висшої словінської гімназії в окрузі Марбурга.

Оломунець, 2. цвітня. Ческа рільничка щадниця зложила 10.000 корон на основанє ческої реальної школи в Оломунци.

Триєст, 2. цвітня. До „*Rissole*“ доносять з Цетинії, що положенє в північній Альбанії уважають дуже грізним.

Льондон, 2. цвітня. Лорд Кіченер телеграфує з Преторії: Минулого тижня ранено або убито 26 Бурів. В полуднево-східній часті Оранії взято до неволі 259 Бурів. Дальше доносить Кіченер, що не може розвинути скорої акції з причини повнів. Командант Бурів Маєр розвинув дуже енергічну акцію в північній Трансвалю.

Льондон, 2. цвітня. Міністерство війни оголошує, що 13. марця случила ся залізнична катастрофа під стацією Борбертон в Трансвалю. Цілий поїзд розбив ся, при чім 39 жовнівів згнуло на місці, а 45 є тяжко ранених.

Льондон, 2. цвітня. Про стан мирових переговорів нема тут докладних інформацій. Навіть англійське правительство не знає ще нічого певного про їх перехід. В тутешніх політичних кругах проявляє ся загально гаряче бажанє заключеня мира.

Амстердам, 2. цвітня. Супротив оптимістичних англійських донесень про мнимо недалеке заключенє мира, окруженє Крігера виявляє остентаційно холодну резерву. Всі перебуваючі тут Бурів уважають незалежність полуднево-африканських ренублік услівем мира *sine qua non*.

COLOSSEUM Ernesta Thorna
у Львові, в пасажи „**ГЕРМАНА**“ ул. Соїшна.
Нова величава і сензаційна програма!
від 16. до 31. марця 1902.
При співучасті військової музики 24. п. п.
1) **Малецький**, славний преслідітатор. 2) **Les Diess's**, найзнаменитший дует французький. 3) **Revelton-Selina Trio**, найліпший акт силачів на тисячх линвах. 4) **The five Juggling Johnsons**, найвисша американська сензація. 5) **Marcelli**, наслідувач інструментів. 6) **Nusza Melitta**, польська субретка. 7) **Zetto**, комічний жонглер. 8) **La belle Violette**, французка субретка. 9) Американський біоскоп.

Що дня о 8. год. вечером велике представленє. В неділю і свята два представленя. Що пятниці **High-Life** представленє. Білети вчасніше можна замовляти і набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. у Львові.

МУРОВАНІЙ ДІМ
з офіцинами, садом і огородом
в **БЕРЕЖАНАХ** (ч. 4. побіч ставу)
продам сейчас за **4.000 зр.**
Зголошеня приймає Редакция „*Руслана*“.

НОВІСТЬ!
Кожний дрібний властитель повинен заосмотрити ся в нову
ручну сівачку
спроваджену нами з **ГАМБУРГА**.
Ся сівачка сіє рівненько, рівномірно, отже **ліпше**, а заразом **ощадніше**, як сіє ся рукою.
ЧЕРНІВЦІ, Tempelgasse 1. Вага 2 клг. — Ціна 20 кор

„ТОВАРИШ“
ілюстрований календар на 1902. рік.
Ціна 1 кор. без пересилки поштової; з пересилкою о 10 сот. більше.
Замовляти у **Сеня Горука** у Львові, площа Домбровського ч. 1.
„**ТОВАРИША**“ можна набувати також у всіх Філіях „*Народної Торговлі*“.

НАКЛАДОМ ХОЙНАЦКОГО
СВЕРПУХА комедія з сільського життя в 3 актах
Ціна 60 сот.
З життя схоплені типи, погідна веселість і простота сценічної обстановки чинять сю комедію дуже пригідною до вистави навіть для менших аматорських кругів.
Набути можна в *Ставропільській книгарні* у Львові.

Контора виміни
ц к упр. гал. акц.
Банку
Гіпотечного
купує і продає
всіякі
папери цінні
і **МОНЕТИ**
по найдешевшім курсі деннім не числячи ніякої провізії.

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1-го мая 1901.
(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

поїзд		до Львова		поїзд		зі Львова			
посп.	особ.			посп.	особ.				
приходить о годині				відходить о годині					
6:10	з Кракова, Берлина, Вр. плав. Відня	6:25	до Станиславова, Підвисокого, Потутор	1:55	до Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний	6:30	до Янова		
6:20	з Чернівців (Лікан, Гал. аду), Гусятина	6:45	з Брухович, щод. від 16. мая до 15. вер. ак.	2:08	6:43	до Лавочного (Мункача, Пешту) Борислави	6:35	до Янова	
6:46	з Брухович, щод. від 16. мая до 15. вер. ак.	7:40	з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче	8:30	6:35	до Кракова (Відня, Варшави), Берлина	8:40	до Янова	
7:45	з Янова	8:00	на дв. головний	2:55	8:40	до Сколього, до Лавочного (1. лип. до 15. вер)	9:00	до Янова	
7:40	з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче	8:10	з Лавочного (Пешту) Калуша, Сянока	9:15	9:15	до Підволочиск, Бродів, Гусятина дв. Підз.	9:25	до Янова	
8:00	на дв. головний	8:15	з Сокаля, Рави рускої	9:42	9:42	до Сокаля, Белая, Рави рускої і Любачова	10:20	до Янова	
8:10	з Лавочного (Пешту) Калуша, Сянока	8:50	з Кракова, Відня, Варшави, Пешту, Берлина	10:20	10:20	до Янова від 1. мая до 15. вересня в неділі і свята	2:15	до Брухович від 16. мая до 16. вересня в неділі і свята	
8:15	з Сокаля, Рави рускої	11:45	з Ряшова, Любачова, Самбора	2:40	10:25	до Стрия, Сколього від 1. мая до 30. вер.	3:05	до Янова щоденно від 16. мая до 30. вер.	
1:35	8:50	11:55	зі Станиславова (Кересмезе, Потутор)	3:05	3:15	до Брухович щод. від 16. мая до 15. вер.	3:26	до Янова щод. від 16. мая до 15. вер.	
1:35	8:50	12:55	з Янова	3:30	3:30	до Янова щод. від 16. мая до 15. вер.			
1:35	8:50	1:10	зі Сколього, Калуша, Хирова а з Лавочного від 1. черв. до 15. вер.						
1:35	8:50	3:14	з Брухович (16. мая до 15. вер. в нед. і св.)						
1:35	8:50	4:40	зі Самбора, Борислава, Стрия						
2:20	8:11	5:11	з Підволочиск (Київа) Бродів на дв. Підз.						
2:35	5:35	5:35	" " " на дв. голов.						
2:35	5:50	5:50	з Кракова						
1:45	5:40	5:40	з Чернівців, Іцкан						
1:45	6:00	6:00	з Сокаля, Белая і Любачова						
НІЧ									
8:40	9:50	7:36	з Брухович (16. мая до 15. вер. в нед. і св.)	12:45	6:10	до Станиславова	6:20	до Кракова (Відня, Берлина, Варшави)	
2:31	9:40	8:50	з Брухович від 16. мая до 15. вересня щод.		6:30	до Янова від 1. мая до 15. вер. т. в дні б.		до Янова від 1. мая до 15. вер. т. в дні б.	
12:15	9:40	9:41	з Янова від 1. мая до 15. вер. щоденно			а від 16. вер. до 30. цвіт. 1902 щоденно		а від 16. вер. до 30. цвіт. 1902 щоденно	
	9:40	9:20	з Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і св.)			6:35	до Лавочного (Пешту) Калуша, Хирова	7:10	до Тернополя, Бродів дворець головний
	9:50	9:50	з Кракова (Відня, Берлина), Ясла, Розвадова			7:32	дворець Підзамче	7:32	дворець Підзамче
	9:40	9:50	з Чернівців, Букарешту			7:25	до Сокаля і Рави рускої	7:25	до Сокаля і Рави рускої
	10:20	10:20	з Лавочного (Пешту) Хирова, Калуша			7:52	до Брухович (13. мая до 16. в р. в нед. і св.)	7:52	до Брухович (13. мая до 16. в р. в нед. і св.)
	10:20	10:20	з Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Підз.			9:30	до Янова від 1. мая до 15. вересня	9:30	до Янова від 1. мая до 15. вересня
	10:02	10:02	" " " на дв. голов.			10:30	до Чернівців і Іцкан	10:30	до Чернівців і Іцкан
	3:12	3:12	з Підволочиск Копичинець на дв. Підзамче			11:00	до Кракова, Відня, Варшави	11:00	до Кракова, Відня, Варшави
	3:35	3:35	" " " на дворець головний			11:10	до Підволочиск, Бродів дв. голов.	11:10	до Підволочиск, Бродів дв. голов.
						11:32	до Янова від 16. мая до 15. вер. щод.	11:32	до Янова від 16. мая до 15. вер. щод.
						4:15	до Кракова, Відня, Берлина, Самбора	4:15	до Кракова, Відня, Берлина, Самбора
						4:45	до Брухович від 16. мая до 15. вер. щод.	4:45	до Брухович від 16. мая до 15. вер. щод.

ЗАМІТКА: Пора нічна числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.
Час середно-європейський різнить ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 36 мин. часу львівського. — В місті видають білети їзди: Звичайні білети агенція часописий Ст. 1. Соколовського в пасажи Гавсмана ч. 9. від 7. год. рано до 8. вечером, а білети звичайні і всіякі інші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформаційне ц. к. залізниць державних (ул. Красінських ч. 5. в подвірю, сходи II, двері ч. 52.) в урядових годинах (8—3 а в свята 9—12).